

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Dilectus meus mihi & ego illi. Cant. 2. Op de wijse: Komt menschen
schoon verciert.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

In u is mijn welluste/
 Solaes/ en al mijn ruste.
 Want ghy/ o Heere Godt/
 Alleen zyt 't hooghste lot:
 Goet/soet/ schoon boven maten/
 De edelste van staten/
 Fonteyn van alle goeden/
 Die mijne ziel kan voeden.
 Daerom niet rust mijn geest
 In 's wereldds wild forseest/
 In uw' giften of gaden/
 Die my niet kunnen laben:
 Doo; dat ick na dit sterben
 Gens rust in u magh erven.
 O Jesu/ Bzince mijn/
 Wanneer sal die tijdt zyn!
 Dat ick/ van liefden droncken/
 In u sal zyn versoncken:
 Want u t'aen-hanghen repne/
 Vermaecht mijn ziel allepne.

Dilectus meus mihi & ego illi.

Cant. 2.

Op de wijse

Komt menschen schoon verciert, p. 187.

Mijn lief is mijn/en ick ben zyn/
 Die my so dicmael trueren/ doet:

Als

Als hy absent // hem van my wendt /
 Doefhepdt mijn hert besueren // moet.
 Dickmael tot hem // heff' ick mijn stem.
 Die my nopt te versmaden // plagh /
 Met ongheluck // of swaten druck /
 Als hy my maer beladen // sagh.

Dus met gheklagh // en swaer gewagh
 Soeck ick / die my versaden // magh.

Hy vrydt mijn hert // van alle smert /
 En al mijn kranckhepdt hy // ver-
 draeght :

Hy komt daer in / vernieuwt mijn sin /
 Verdijft wat hem in my // mishaght /
 Dus is't met spoet // gheworden soet /
 Dat ick de werelt derben // magh :
 De sonden quaet // ick nu seer haet /
 Die ick soo noo te sterben // plagh /
 Dat eerst mijn ziel // soo bitter viel /
 Om 't selv' ick nu te erven // lagh.

Du ben ick bly // van soz ghe vry /
 Die my eertijts kenoude // swaer :
 O wereldds eer // quelt my niet meer /
 'k Wil my van u nu houden // klaer :
 Wellust / voozspoet / al 't aertsche goet
 Magh nu mijn ziel vermeyden // niet.
 Dooz haren raedt // en valschen praet
 Ick my wel eer verleyden // liet :
 Du metter daedt // ick vzoegh en laet
 Wil Godt alleen verheyden // siet.
 Jesu mijn lief // al mijn gherief

Ghy blijven sult tot aller tijdt:
 Met u alleen// ben ick te vze'en:
 Wilt my toch helpen in den strijdt.
 Boven gheneycht// en alle vzeught/
 De welcke spzupt van vleesch en bloed/
 Is het vermaeck// daer ick na haeck/
 Van uwer liefden soeten bloedt.
 Om desen smaeck// ick heel versaeck
 Mijn eyghen ziel/en 's wereltds goet.

Noch van de liefde tot Godt.

Op de wyse :

Suyver maeght Agniet, &c. 364.

I Esu soet// mijn Wypdegom balsant/
 Mijn ghemoedt// mijn hert/mijn ziel
 dooz-brandt :

Ick ben van uwer minnen kranck:
 Troost my/o Heer/en beydt niet lanck.
 Dat vper brandt seer/
 Godts liefde noch veel meer.

Ick ben/ &c.

Vper brandt seer// Godts liefde noch
 veel meer :

Nochtans Heer// wild' ick mijn lichaem
 teer

Veel liever branden in het vuer/